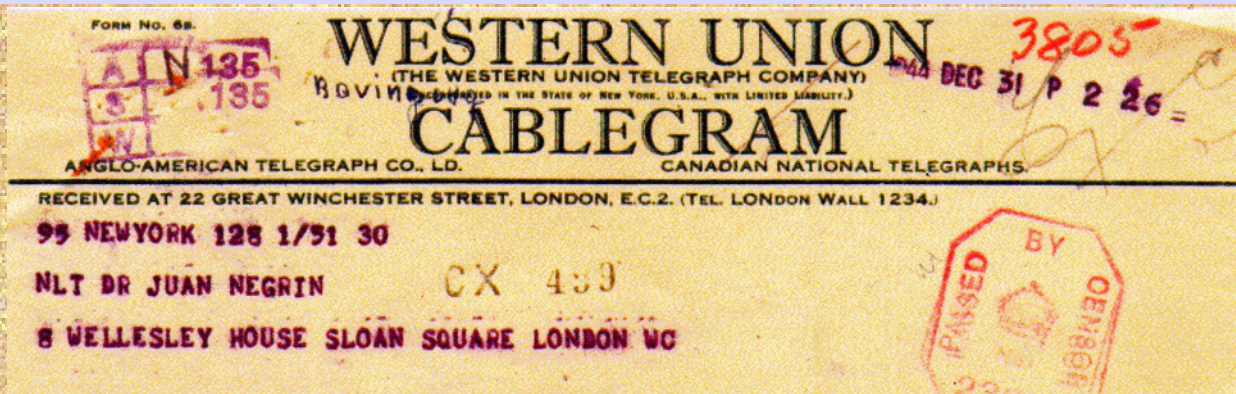

ASCENSIÓ I CAIGUDA D'UN LIDER Rufian

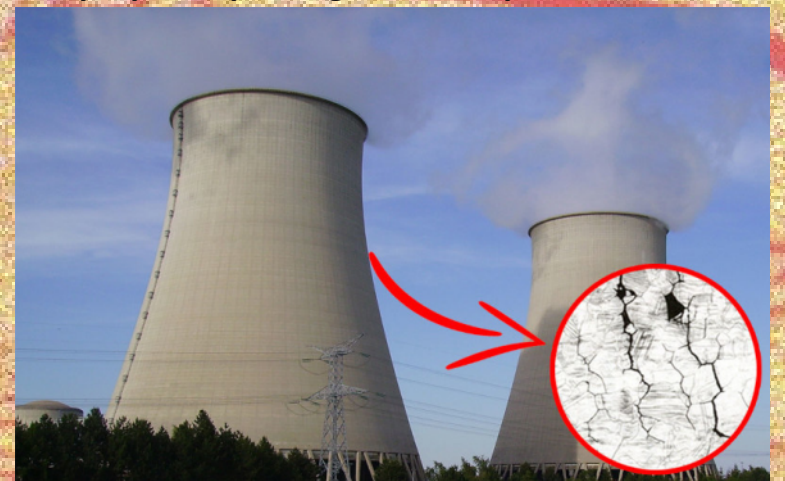
El corresponsal d'Esquerra Republicana a Madrid és un tipus llest i contra el costum dels polítics, força coherent. Dels pocs que, t'agradin o no, pots creure que et diu la seva veritat. Ser

intel·ligent però té els seus problemes especialment si et mous entre ineptes com és el cas. Ara Rufian vol unir l'esquerra espanyola davant l'embat feixista de gran tradició peninsular. Una necessitat absoluta i compartida per qualsevol que no es dediqui a la política. No ho aconseguirà. Apart els interessos partidistes, Rufian ha oblidat que va arribar a Madrid procedent de Catalunya i com ja va advertir Jesús, és més fàcil que una caravana de camells passin pel forat d'una agulla que un català arribi a la Moncloa. D'aquí a quatre dies Rufian tornarà a Catalunya, escriurà unes memòries i es farà tertulià.

SÍ, PERO NO, PERÒ TOT EL CONTRARI El món es rearma malgrat no voler rearmar-se

Tots estem contra el rearmament, tots estem contra la guerra però les nacions es preparen per la guerra comprant armament.

És pura lògica política. El President espanyol Sánchez s'està destacant últimament en l'escena internacional per la seva oposició a l'armamentis me. Posició lloable malgrat que els defensors de la pau se li hagin tirat en contra.

La petita incoherència està que a l'hora que renega de les armes, el seu govern les compra a granel. Qualsevol cosa que faci soroll ho compra, qualsevol paradís dictatorial és bo per comprar armes encara que tinguem les relacions diplomàtiques trencades, qualsevol bandera falsa o real pot desembarcar armes. I així anem augmentant l'arsenal que l'extrema dreta utilitzarà contra nosaltres. Fantàstic.

LA MORT ACCIDENTAL D'UN FATXA FRANCÈS Un intent de construir un màrtir polític

Quan la dreta francesa ha mantingut un minut de silenci per la mort de Quentin Deranque a posat en evidència la crisi política

profunda que travessa la dreta francesa -extensible a la dreta europea- cada vegada més apropada a l'extrema dreta mundial. Si la mort de Quentin Deranque és un drama, la fatxa-esfera ha imposat una narració que no correspon a la realitat dels fets sense que la dreta mogui ni un dit. Cal pensar doncs que a partir d'ara han ofert un marc simbòlic als moviments ultres violents, tancant els ulls al fet que hi ha fotos que el mostren en manifestacions marcades per les salutacions nazis i les pallisses a sindicalistes.

VAGA DE METGES IL·LIMITADA Metge cansat, pacient mal curat

Els principals sindicats mèdics estan en vaga nacional, intermitent i il·limitada a partir del 16 de febrer,

contra l'esborrany d'estatut marc negociat pel Ministeri de Salut. Els cal regulacions específiques que tinguin en compte les particularitats de la professió mèdica i para mèdica. Acusen al govern que l'esborrany testimonia el total menyspreu de la ministra de Salut i de tot el seu equip per la professió mèdica i indica clarament que només pretén afavorir els grups i sindicats més propers al seu perfil ideològic. Ai, ai si és veritat, però la unitat mostrada pels sindicats subratlla l'abast del descontentament i la determinació de no rendir-se sense progressos.

